॥१९॥२०॥ अयंमांकामयेदित्याशंकायामाह नान्यमिति॥२१॥२२॥ आदावेवतद्विद्वान्॥२३॥ प्रसंगात्तत्कालीनंचरित्रांतरमाह यदैवेति पार्थै
र्यदैवसंदिष्टो विज्ञापितःश्रीकृष्णस्तदैवतेषांविश्वकर्मणादेवशिल्पिनानगरंकारयामास॥२४॥ किंच भगवान्निरतिशयैश्वर्यगुणवानपिअर्जुनस्यध
नुरादिलाभायसारथिरासखांडवंनामेंद्रस्यवनं॥२५॥अक्षयौअक्षयसायकौ॥२६॥खांडवदाहकवन्हेः सख्येअर्जुनाय यस्मिन्निति सामान्यतोनि

कात्वंकस्यासिसुश्रोणिकुतोऽसिकिंचिकीर्षसि ॥ मन्येत्वांपतिमिच्छंतींसर्वंकथयशोभने॥ १९ ॥ का
लिंद्युवाच अहंदेवस्यसवितुर्दुहितापतिमिच्छती॥ विष्णुंवरेण्यंवरदंतपःपरममास्थिता॥२०॥ नान्यं
पतिंवृणेवीरतमृतेश्रीनिकेतनम्॥ तुष्यतांमेसभगवान्मुकुंदोऽनाथसंश्रयः॥ २१॥ कालिंदीतिसमाख्या
तावसामियमुनाजले॥ निर्मितेभवनेपित्रायावदच्युतदर्शनम् ॥ २२॥ तथाऽवदद्गुडाकेशोवासुदेवाय
सोऽपिताम्॥ रथमारोप्यतद्विद्वान्धर्मराजमुपागमत् ॥ २३॥ यदैवकृष्णःसंदिष्टःपार्थानांपरमाद्भुतम्॥
कारयामासनगरंविचित्रंविश्वकर्मणा॥२४॥भगवांस्तत्रनिवसन्स्वानांप्रियचिकीर्षया॥अग्नयेखांडवं
दातुमर्जुनस्याससारथिः॥२५॥सोऽग्निस्तुष्टोधनुरदाद्धयान्श्वेतान्रथंनृप॥अर्जुनायाक्षयौतूणौवर्मचाभे
द्यमस्त्रिभिः॥२६॥ मयश्चमोचितोवन्हेःसभांसख्यउपाहरत्॥ यस्मिन्दुर्योधनस्यासीज्जलस्थलदृशिभ्रमः
॥२७॥ सतेनसमनुज्ञातःसुहृद्भिश्चानुमोदितः॥आययौद्वारकांभूयःसात्यकिप्रमुखैर्वृतः॥ २८॥ अथोपये
मेकालिंदींसुपुण्यर्त्वृक्षऊर्जिते॥वितन्वन्परमानंदंस्वानांपरममंगलं॥२९॥विंदानुविंदावावंत्यौदुर्योधन
वशानुगौ॥ स्वयंवरेस्वभगिनींकृष्णेसक्तांन्यषेधतां॥ ३०॥ राजाधिदेव्यास्तनयांमित्रविंदांपितृष्वसुः॥प्र
सह्यहृतवान्कृष्णोराजन्राज्ञांप्रपश्यतां॥३१॥नग्नजिन्नामकौसल्यआसीद्राजाऽतिधार्मिकः॥तस्यसत्या
ऽभवत्कन्यादेवीनाम्नजितीनृप॥३२॥दृशः जलस्थलयोर्दृशोर्भ्रमः यद्वाजलेस्थलवत्दृक्दृष्टिर्यस्मिन्ततजलस्थलदृक् तस्मिन् भ्र
मआसीदिति॥२७॥२८॥सुपुण्यऋतुःऋक्षंचयस्मिन्॥२९॥पंचमंमित्रविंदाविवाहमाह विंदानुविंदाविति द्वाभ्यां आवंत्यौअवंत्याराजानौ॥३०॥
॥३१॥षष्ठमाह नग्नजिदिति कौसल्यःअयोध्यापतिः तस्यसत्यानामकन्याऽभवत्आसीत् देवीकांतिमतीनाम्नजितीतिपितृनाम्नाप्रसिद्धेत्यर्थः ३२